

[Socialministeren.]

trykket, har hun også her en anvisning på det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirsten Sparre Andersen (V)* til socialministeren:

„Vil ministeren overveje at gøre benyttelsen af heldagsbørneinstitutionspladser afhængig af, at begge forældre har heldagsarbejde, medmindre særlige pædagogiske eller sociale forhold gør sig gældende?“

(Spm. nr. 203).

Skriftlig begrundelse.

En besvarelse af dette spørgsmål har egentlig kun mening, hvis ministeren har svaret positivt på det foregående spørgsmål.

Lige så rimeligt, som jeg synes det er, at der skal være et tilstrækkeligt antal institutioner til rådighed for forældre, der begge har heldagsarbejde, lige så urimeligt synes jeg det er, at samfundet stiller disse heldagspladser til rådighed for andre forældre. Jo bedre ressourcerne udnyttes, jo større er vor mulighed for at få råd til at give børnefamilien tilbud om andre sociale goder.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Som jeg allerede sagde i min skriftlige begrundelse, havde det næste spørgsmål ikke så forfærdelig megen mening, hvis jeg ikke kunne få et positivt svar på det første, for man kan jo ikke sige, at forældre skal have heldagsarbejde for at benytte en heldagsinstitution, hvis de simpelt hen ikke har mulighed for at klare sig med en anden form for børneinstitution, når de har halvdagsarbejde. Og det kunne jeg ikke. Så er det jo næsten allerede givet, at jeg må få et negativt svar her, men jeg vil da gerne trods alt høre, om den fungerende minister kunne være en lille smule positiv.

Den fg. socialminister (Egon Jensen):

Den fungerende minister vil altid være positiv, men det er begrænset, hvad han kan sige, når han fungerer på en anden ministers vegne.

Lad mig sige som svar — og det er social-

ministeren, der svarer — at efter § 68 i loven om børne- og ungdomsforsorg skal daginstitutioner fortrinsvis modtage børn, hvis optagelse er særlig påkrævet af sociale og pædagogiske grunde. Udgangspunktet er således, at optagelse i f.eks. en børnehave kan betinges af, at begge forældre har heldagsarbejde. Ud over barnets forhold kan forældrenes forhold selvfølgelig indgå i vurderingen af, om optagelse i en daginstitution er påkrævet.

Jeg kan i den forbindelse henvise til, at socialstyrelsen i september 1973 udsendte nogle vejledende regler for pladsanvisningen. Efter disse regler bør der tages særligt hensyn til følgende børn: børn af enlige, børn, der er henvist fra anden myndighed, f.eks. børneværn, børn, hvor begge forældre er udearbejdende, og søskende til børn, der allerede er anbragt i institutionen. Efter socialministerens opfattelse er forældre med heldagsarbejde således fuldt ud tilgodeset efter de gældende regler.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Jeg må beklage. Jeg synes ikke, det var særlig positivt, men jeg håber, at socialministeren vil tænke meget over det, når hun kommer hjem, for der er en mulighed her, og den bør udnyttes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirsten Sparre Andersen (V)* til socialministeren:

„Kan ministeren gå ind for, at man i rimeligt omfang bruger forsorgslovens § 56, stk. 3, til at støtte enlige mødre med deltidsarbejde?“

(Spm. nr. 204).

Skriftlig begrundelse.

For mange fysisk eller psykisk svagelige kvinder vil en liberal fortolkning af den omhandlede lovparagraf — forsorgslovens § 56, stk. 3, om hjælp til enlige forsørgere — være en stor hjælp til at holde et hjem med kun én forsørger funktionsdygtigt og dermed give børnene en bedre start i livet og hindre, at en del enlige kvinder belastes urimelig hårdt og måske ender som invalidepensionister.

Om muligt vil jeg også gerne have et skøn